

ΔΕΝ ΕΞΗΓΕΙΤΑΙ αλλιώς! Η τραγωδία είναι μέρος της ιδιοσυγκρασίας σου! Κάθεσαι εσύ ο φυσιολογικός άνθρωπος ο οποίος γνωρίζεις πως ακόμα και ένας απλός άνθρωπος, ένας άνθρωπος με στοιχειώδεις γνώσεις, ξέρει τους ιστορικούς λόγους που έφεραν τις θρησκείες στο προσκήνιο της ιστορίας, ξέρει ποιες «ανάγκες» γέννησαν τους «θεούς» και παρακολουθείς τα τεκταινόμενα με ανοιχτό στόμα. Γράφεις για την «πληγή», για το βάθος που είχαν τα αγκάθια στο κρανίο, για την αιμοραγία που προκάλεσε η λόγχη, για το θάνατο και την ανάσταση. Και έλεγε, Θεέ μου να μην πάθω τίποτε και χρειαστώ την επιστημονική γνώση σας. Εσείς μπορεί να με βγάλετε βρυκόλακα. Να δείτε τις πληγές μου από το αυτοκινητιστικό και να αποφανθείτε πως είναι σημάδια και τιμωρία της «Θείας Δίκης» για την αθεΐα μου. Και αναρωτιέται κανείς βλάκες και ηλίθιους μας περνάτε; Γιατί ακόμα και πιστός να είσαι δεν σου επιτρέπεται να παριστάνεις τον «αυτόπτη μάρτυρα». Να τα παίρνεις όλα δεδομένα! Να μιλάς για γεννήσεις από παρθένες, για αναλήψεις στους ουρανούς, για «γραφές» που εξηγούν το μέλλον. Όλα έχουν όρια κυρία μας. Ακόμα και το ψέμα.

ΣΤΑ ΑΛΗΘΕΙΑ δεν ακούσατε τίποτα για τη Θεογονία; Για την καταγωγή των Θεών; Δεν έπεσαν στα χέρια σας τα περιήφημα ποιήματα του Ησίοδου, έτσι; Έχετε μείνει κολλημένοι στον Αναξαγόρα και τον Πλάτωνα; Στη «Σοφία» και στο «Δημιουργό» αντίστοιχα, που κυβερνά τον κόσμο; Στην «πρώτη μηχανή»,

Απόψεις

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

του Αριστοτέλη, στην «πράξη χωρίς ύλη», όπως έλεγε; Στην «τελειότητα στην οποία τείνουν όλα τα όντα»; Δεν μεσολάβησε για σας τόση γνώση και τόση επιστημονική εξήγηση, για τους λόγους και την ανάγκη που ο άνθρωπος οδηγήθηκε στην μεταφυσική; Δεν ξέρετε τάχα ότι η θρησκευτική λατρεία και οι άλλοι θρησκευτικοί θεσμοί «αποτελούν γνώρισμα όλων των καθυστερημένων κοινωνιών, γεν-

δας. Οι περισσότεροι ήταν τότε αγράμματοι και αναλφάβητοι. Δεν καταλάβαιναν τα λόγια της Εκκλησίας, τη γλώσσα της. Αλλά δεν χρειάζονταν να τα καταλάβουν. Ήξεραν ακριβώς τι σημαίνει κάθε στιγμή, κάθε μέρα της Μεγάλης Εβδομάδας. Πιστεύω οι Έλληνες όπου και αν ζουν συντηρούν μέσα τους μια ενστικτώδη επικοινωνία με το Μυστήριο, με τα Πάθη και την κάθαρση της Ανάστασης.

Κοινό το Μονοπάτι που Οδηγεί στο Μυστήριο

νιούνται και αναπτύσσονται κάτω από συνθήκες κοινωνικής καθυστέρησης»; Και γνωρίζεις πως φέρνοντας σε πρώτο πλάνο τις προλήψεις σπρώχνεις προς τα πίσω την επιστημονική αντίληψη για τον κόσμο. Και έτσι διατηρείς τα προνόμιά σου. Να λες ψευτιές και να πληρώνεσαι γι' αυτές.

ΕΚΛΕΚΤΟΙ μου ανοιχτομάτηδες. Σεβαστή η «αθεΐα σας», αλλά απαιτώ να γίνει και από Εσάς σεβαστός ο τρόπος να ζω και να αισθάνομαι. Από νέα παρακολουθούσα τα βήματα των συγχωριανών μου, καθώς έπαιρναν το δρόμο για την Εκκλησία όλες τις μέρες της Μεγάλης Εβδομά-

Όπως τα αποδημητικά πουλιά βρίσκουν με σιγουριά το δρόμο, διασχίζουν πολύ μεγάλες αποστάσεις και βρίσκουν αλάθητα την παλιά τους φωλιά. Έτσι και εμείς οι Έλληνες, οι όπου Γης, βρίσκουμε το μονοπάτι που μας οδηγεί στο Μυστήριο.

ΘΑ ΜΟΥ ΠΕΙΤΕ ήρθαν άλλες εποχές και πολλοί χάσαμε την πίστη μας. Μόνο ιστορικά σκεφτόμαστε την ανάγκη που οδήγησε τους ανθρώπους να φανταστούν και να πλάσουν μια μεγαλειώδη κατασκευή, την καταλιτική εισβολή του Θεού στην ιστορία με την ενσάρκωση του Θεού Λόγου μόνο σαν κορυφαίο ιστορικό γεγονός

παραμένει σήμερα σε πολλούς το υψηλό παράδειγμα της εθελουσίας του Χριστού και της θριαμβευτικής έγερσης, όχι σαν δίδαγμα ηθικό, αλλά σαν επετειακή ευκαιρία που έχει καθαρά συμβολικό χαρακτήρα. Αλλά αμφιβάλω αν και αυτοί που βλέπουν τα Πάθη και την Ανάσταση σαν ιστορικό γεγονός έχασαν το δρόμο προς το Μυστήριο, την ενστικτώδη άλλης τάξεως επικοινωνία μαζί του. Είναι μια μορφή οικειότητας από την οποία έχουμε ανάγκη και την αναζητούμε, όπως από ένστικτο αναζητούμε την οικειότητα του έρωτα. Γι' αυτό πιστεύω ότι η Μεγάλη Εβδομάδα με τα Πάθη και την κάθαρση της Ανάστασης είναι για τους Πιστούς και τους Άπιστους.

ΒΡΙΣΚΕΣΑΙ σε έναν αρχαιολογικό χώρο, ας πούμε στο Νέο Μουσείο της Ακρόπολης. Αισθάνεσαι απέραντο θαυμασμό, καμιά φορά και δέος, καθώς σκέφτεσαι τα χέρια που πριν από αιώνες έπλασαν έτσι το μάρμαρο, αποκαλύπτοντας τη μορφή μέσα από την άμορφη ύλη. Και σκέφτεσαι ότι κάπως έτσι και ο Πυθαγόρας πήρε τρία σημεία στο απέραντο Σύμπαν και χάραξε το Τρίγωνό του, δίνοντας μορφή στο άμορφο και τάξη στην αταξία. Και αισθάνεσαι την αρμονία της σκέψης μέσα στη Σκέψη. Έτσι αισθάνεσαι και την ιλαρή οικειότητα της Μεγάλης Εβδομάδας. Είναι μοναδική εμπειρία που τη βρισκόμαστε όχι στο νόημα τόσο, όσο στην τελετουργική ακολουθία της Ορθόδοξης Εκκλησίας. Δεν είναι νόημα ούτε φιλοσοφία, είναι Τρόπος να Ζεις και να Αισθάνεσαι... Κοινό το μονοπάτι που οδηγεί στο Μυστήριο και για τους Πιστούς και για τους Άπιστους.

Έλληνας ο μικρότερος παραπληγικός τενίστας στον κόσμο

Μία μηνιγγοκήλη στη σπονδυλική στήλη τον έχει καθλώσει από μωρό στο αναπηρικό αμαξίδιο. Σήμερα, στα έντεκά του χρόνια, ο Ραφαήλ Πατρωνίδης από το Δήμο Νίκαιας Λαρίσης, έχει καταφέρει, με τη δύναμη της αγνής ψυχής του, να υπερπηδήσει όλα τα εμπόδια και να καταστεί ο μικρότερος αθλητής τενίστας σε καρότσι στον κόσμο.

Λαμβάνει ήδη μέρος σε διεθνή τουρνουά, απολαμβάνοντας την εκτίμηση των κατά πολύ μεγαλύτερων συμπαίκτών του, με τους οποίους αναμετράται, καθώς δεν υπάρχουν άλλα παραπληγικά παιδιά στην ηλικία του, που να ασχολούνται με το άθλημα. Και οι ειδικοί αποφαίνονται ότι, το παιδί έχει μέλλον στο άθλημα.

Αυτές τις μέρες, ο Ραφαήλ βρίσκεται στη Νυρεμβέργη της Γερμανίας για το Παγκόσμιο Τουρνουά Τένις για παραπληγικούς, (Bavarian-Indoor-Open 2010), που για τον ίδιο αποτελεί άλλη μία ευκαιρία, ίσως χωρίς να το συνειδητοποιεί, να αποδείξει ότι, η αναπηρία δεν είναι φραγμός στα όνειρα και τους στόχους, όπως τού λέει, εμπυχνώνοντάς τον ο επίσης παραπληγικός προπονητής του, Κώστας Βαζούρας.

“Είμαι πολύ χαρούμενος, που ασχολούμαι με το τένις. Το όνειρό μου είναι να γίνω κάποια μέρα γυμναστής και να εκπαιδεύω παιδιά που έχουν προβλήματα, έτσι όπως ασχολείται μαζί μου ο προπονητής μου, που τον αγαπώ πολύ κι ας είναι αυστηρός”, δηλώνει με χιούμορ στο ΑΠΕ-ΜΠΕ, από τη Νυρεμβέργη όπου βρίσκεται, ο μικρός Ραφαήλ.

“Θα ήθελα κι άλλα παιδιά, που έχουν προβλήματα, να βγουν από το σπίτι και να ασχοληθούν με τον αθλητισμό. Αφού τα κατάφερα εγώ, σίγουρα μπορούν και άλλοι”, μας λέει. Παιδί κοινωνικό, με ιδιαίτερη αυτοπεποίθηση, ο Ραφαήλ έχει πολλούς φίλους. Είναι επιμελής στα μαθήματα, από τα οποία προτιμά την ελληνική γλώσσα, ενώ βρίσκει χρόνο και για ηλεκτρονικά παιχνίδια. Ως πρότυπο έχει τον Ισπανό τενίστα Ραφαέλ Ναδάλ Παρέρα.

**CYPRUS
HELLENE CLUB**

**HAPPY
EASTER**

**Ο πρόεδρος και τα μέλη
του Διοικητικού Συμβουλίου
ε ύ χ ο ν τ α ι
στα μέλη της Ελληνικής Λέσχης
και σε όλο τον ελληνισμό
ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ**

Για καλό φαγητό ελάτε στο C-Sider Restaurant

**110 General Holmes Drive, Kyeemagh
Τηλ. 9567 9122 ή 0433 820 114**